87 – පියාණෙනි මාවෙත ආදරෙන්

පියාණෙනි මාවෙත ආදරෙන්
වඩාලන්න තිබඳ දරු සෙනින්
මියෙමි මම් පව් බරින්
පණක් දෙන්න ඔබගෙ අනුහසින්

දෑස ලදිමි ඔබ නිසා නොබැලුවෙමි මම
සවන් ලදිමි ඔබ නිසා නොඇසුවෙමි මම
කෙලෙස් බවින් උදම් වෙලා අඳුරේ ගැලුණු මම
දුවමි යලිදු ඔබගෙ තුරුලට

පියලි වියලි මිලින මලක් ඔබට පුදසුනේ
සසල හදට සුදුසු අතට නොවෙ ද පියෙ ඔබේ
කමා කරන් තිරා දුකින් එතෙර දකින ලෙසේ
ලයෙන් ලයට කුමරු වැඩින සේ

හෙටත් කියා දිනක් ඇතත් කඳුළු දකින විට
ලොවේ සියල් අසිරි සිරින් පලක් නැහැ මට
පියෙණි කියා සුසුම් හෙලා හඬක් නගන විට
ලඟින් ඉන්න ආදරෙන් මට